

מ"י 25515/05/21 - מדינת ישראל נגד קווין יחיאל מאיר צרטוק (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 25515-05-21 מדינת ישראל נ' מאיר צרטוק(עציר)
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עדי בר-טל
מדינת ישראל
מבקשת
נגד
משיב
החלטה
קווין יחיאל מאיר צרטוק (עציר)

בפני בקשה ראשונה למעצר המשיב בהתאם לסעיף 7 לחוק ההסגרה, התשי"ד - 1954 (להלן: "**חוק ההסגרה**").
הבקשה הינה להורות על המעצר המשיב למשך 20 יום.

טענות הצדדים:

1. ביום 29.4.21 הגישו רשויות גרמניה בקשה למעצרו הזמני של המשיב לצורך הסגרתו לגרמניה והעמדתו שם לדין, בגין ביצוע עבירות מרמה והקמת ארגון פשיעה. מדובר בעבירות שדין עד 10 שנות מאסר.

2. כנגד המשיב הוצא צו מעצר ביום 27.11.20 בבית משפט בעיר קובלנץ בגרמניה.

3. הבקשה הוגשה בהתאם לאמנה האירופאית בדבר הסגרה, אשר ישראל וגרמניה צדדים לה.

4. מתוך בקשת המעצר עולה כי המשיב פעל במסגרת ארגון שהפעיל מערך מסועף של אתרי אינטרנט שנחזו להיות פלטפורמות מסחר להשקעה באופציות בינאריות, חוזי הפרשים ועוד. הארגון הפעיל מוקדים טלפוניים בבולגריה, שמהם יצרו נציגי הארגון, שאמונים על שימור לקוחות, קשר עם המשקיעים הפוטנציאליים. הפעילות בוצעה באמצעות אתרי אינטרנט עד לשנת 2020.

בניגוד למצג שהוצג למשקיעים, בפועל לא התקיים כל מסחר באתרי האינטרנט. בפני המשקיעים הוצגו מצגי שווא, שלפיהם התבצע מסחר בחשבונם והם זכו לרווחים נאים, כאשר בפועל, מדובר היה במערכות מחשב שהציגו הדמיה של השקעה. כספי ההשקעות הועברו דרך מספר חשבונות באירופה, לחברי הארגון. כשביקשו הלקוחות למשוך את כספם או רווחיהם, הוצג להם מצג שווא לפיו נגרם להם הפסד ולא נותר כסף בחשבונם.

המשיב כיהן כמנהל במערך נציגי שימור הלקוחות שבמוקד הטלפוני בבולגריה מיום 26.7.17 ועד לחודש נובמבר 2019. במסגרת תפקידו, יצר המשיב קשר עם משקיעים גרמניים פוטנציאליים שנרשמו לאתרי האינטרנט והציע להם אפיקי השקעה שונים, תוך הצגת מצגים כוזבים אודות דרכי ההשקעה ותשואות עתידיות. לשם ביצוע המרמה המשיב הציג עצמו בשמות בדויים, תוך מתן מצג שווא באשר למיקומו הגאוגרפי וניסיונו בתחום הפיננסי.

מבקשת המעצר עולה כי עשרות קורבנות הגישו תלונות. בידי הרשויות בגרמניה ראיות הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו. סך ההונאה מוערך בכ - 6 מיליון אירו.

ביום 11.5.21 ביצעו הרשויות בגרמניה מעצרים וחיפושים, כאשר במקביל נעצר המשיב בישראל בהתאם לסעיף 6 לחוק ההסגרה.

המבקשת טוענת כי במקרה הנדון מתמלאים התנאים העומדים בבסיס הארכת מעצר לפי סעיפים 6 ו - 7 לחוק ההסגרה:

קיים יסוד להניח שהמשיב יוכרז בר הסגרה - הבקשה מגרמניה מבוססת על ראיות מוצקות שקיים יסוד להניח שיובילו להכרזת המשיב כבר הסגרה.

הסגרת המשיב תתבצע - בגדרי הבקשה למעצר זמני מצויה התחייבות לכך שהבקשה תוגש בתוך סד הזמנים הקבוע באמנה.

מעצר המשיב הוא חיוני להבטחת ההסגרה - המשיב התגורר בישראל משך שנים ארוכות, תוך שהוא עושה שימוש בשמות בדויים ומבצע מעשי מרמה שיטתיים ובהיקפים נרחבים. המשיב ושותפיו הכניסו לכיסם סכומי כסף משמעותיים, העשויים לשמש את המשיב להמלטות מאימת הדין. גם העונש הצפוי בגרמניה, הינו כבד, דבר המהווה תמריץ להיזקק ליכולות ששימשו את המשיב בעת ביצוע התרמית, ולהימלט מהארץ.

המבקשת אף מצביעה על כך שבמסגרת שיקוליו, על בית המשפט להביא בחשבון את העובדה שיש לאפשר לישראל לעמוד בהתחייבויותיה הבינלאומיות להסגיר עבריינים.

5. המשיב טוען, כי בשלב זה לא קיימות ראיות לכאורה, שכן לא קיימת בקשת הסגרה עדיין. נוכח האמור, לטענת המשיב, יש לפעול בהתאם להנחיה מס' 4.6000 של הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, ובהתאם לשקול שחרור המבקש בערובה מתאימה בהתאם לפסיקה שהוגשה לבית המשפט.

6. המשיב מפנה לכך ששירות בצבא, הוא מתגורר עם אביו בתל אביב ומוצע כי דירה זו תשמש חלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

7. המשיב מפנה לכך שכעולה מבקשת המעצר, המשיב שימש הלכה למעשה כטלפן, עובד חברה שקיבל ממנה

שכר. עוד נמסר כי הארגון הוקם בין השנים 2014-2020, בעוד שלפי הבקשה, המשיב עבד בארגון משנת 2019, כך שלא ניתן לטעון לכך שהקים ארגון פשיעה. עוד נטען, כי המשיב לכל יותר, כעולה מהבקשה, הונה לקוח בכ - 530,000 אירו ואין עסקין ב 6 מיליון אירו כמפורט בבקשה.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון שהתקיים ביום 12.5.21, ולאחר שעיינתי בפסיקה שהוגשה, **מצאתי לקבל את הבקשה. מעצרו של המשיב יוארך למשך 20 יום, מיום מעצרו, 11.5.21, עד ליום 30.5.21.**

8. באופן עקרוני, על מעצר זמני המתבקש במסגרת הליך הסגרה, חלים הכללים החלים לעניין מעצר ימים. יחד עם זאת, יש למעצר זה מאפיינים מיוחדים הנוגעים למחויבותה הבינלאומית של ישראל כלפי המדינה המבקשת את ההסגרה. אשר לבחינת קיומה של תשתית ראייתית מספקת, נקבע כי אין להעמיק חקר ולבחון את מהימנות הראיות. די לו לבית המשפט להתרשם כי קיימות ראיות לכאורה בעבירות המיוחסות למבקש, שאינן חסרות ערך על פניהן (בשפ 1496/09 **יצחק אברג'ל נ' היועץ המשפטי לממשלה** (10.3.99)).

9. בקשת המעצר עצמה יכולה לבסס את החשד הסביר הנדרש. במקרה הנדון, בקשת המעצר מפורטת ומבהירה מה הן העובדות והעבירות המיוחסות למשיב. ב"כ המשיב טען בדיון, כי מדובר בעובד הארגון, טלפן במקצועו, וכי אין זה סביר לעצור את העובדים הזוטרים.

10. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם המתואר בבקשה למעצר זמני והבקשה להוצאת צו מעצר בגרמניה. המשיב לא כיהן כטלפן, כי אם כמנהל במערך שימור הלקוחות. המשיב בעצמו ביצע כנטען, את עבירות המרמה כלפי הלקוחות, עת הציע להם אפשרויות השקעה, מקום בו כלל לא בוצעה השקעה בפועל, והציג עצמו בשמות בדויים. העובדה כי המשיב חתום על הסכם שכר, אין בה כדי לשלול את הטענות בבקשה, באשר למעורבותו ושותפותו של המשיב בהליך ההונאה וכן ברווחים מכח הונאה זו.

11. מצאתי כי מהמסמכים שהונחו בפני, מתקיימים שלושת התנאים המנויים בסעיף 6 לחוק ההסגרה: יש יסוד להניח, על סמך הראיות הנטענות, כי המשיב הינו בר הסגרה; קיים יסוד להניח כי תוגש בקשת הסגרה וכי זו תוגש בהתאם למועדים המנויים באמנה; שוכנעתי כי המעצר דרוש להבטחת המעצר.

12. אציין, כי עסקין בבקשת מעצר ראשונה, ואני סבורה כי בעת הזו, אין להסתפק בחלופת מעצר.

13. המשיב עלה לישראל בשנת 2014, אך לא התגורר באופן רציף בישראל, שכן עבד עד לשנת 2019 בבולגריה. עת מעצרו של המשיב, נתפסו בדירה בה שהה, סך של 150,000 ₪ וכן 8 מכשירי פלאפון. העובדה כי ברשות המשיב סכומי כסף גבוהים (דוגמת הסכום שנתפס וכן העובדה כי העבירות המיוחסות כרוכות בהפקת רווחים

בהיקפים רבים), מחזקת את האפשרות להימלטות מהארץ. בפרט נכון הדבר, מקום בו המשיב במסגרת ביצוע עבירות ההונאה, הציג מצגי שווא באשר לזהותו והתחזה לאחר.

14. העבירות המיוחסות למשיב הינן עבירות אשר דינן תקופת מאסר המגיעה עד לכדי 10 שנים. מדובר בתקופת מאסר אשר מגבירה את התמריץ להימלטות מאימת הדין, בפרט כאשר לאביו של המשיב, עימו מתגורר המשיב, אין אזרחות ישראלית ואין למשיב קשר ארוך טווח עם ישראל. עוד אציין, כי העבירות מצביעות על תחכום רב, תעוזה והפעלת מניפולציות על הקורבנות, באופן המחזק את החשש להמלטות. השווה מ"י 45201-07-15 **מדינת ישראל נ' שאלון ואח'** (11.8.15).

15. ב"כ המשיב הציע כחלופה, מעצר באמצעות איזוק אלקטרוני בפיקוח אביו של המשיב. חלופה זו לעמדתי, אינה מאיינת את החשש מהימלטות מאימת הדין. ראשית, אביו של המשיב אינו אזרחי ישראלי, ועל כן לא יכול לכהן כמפקח. שנית, כפי שפורט לעיל, לנוכח התחכום שבביצוע העבירות, תחכום שכלל התחזות, איני סבורה כי חלופה זו הינה רלוונטית, לבטח לא בשלב זה.

16. מעבר לנימוקים שהועלו לעיל, אציין, כי הפסיקה ראתה את חלופת המעצר, ביחס להליכי הסגרה, כשמורים למקרים מיוחדים וחריגים, בהם אין שמץ של חשש שהמבוקש ינצל לרעה את שחרורו וימלט מתחומי המדינה ראה בעניין זה בש"פ 5704/94 **ליבקינד נ' היועץ המשפטי לממשלה** וכן בש 8864/06 **היועץ המשפטי לממשלה נ' שיקלי** (2.1.07). פסיקה זו עולה בקנה אחד עם השיקול המרכזי ולפיו על ישראל לפעול בהתאם לאמנה המחייבת עליה היא חתומה. ראה בעניין זה בש"פ 7269/14 **גרוזובסקי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (9.11.14):

"בראש המאפיינים הייחודיים להליך ההסגרה מצויה המחויבות הבינלאומית של ישראל לשתף פעולה עם המדינות עימן חתמה על הסכמי הסגרה. כיבוד הסכמים אלה הוא חלק הכרחי במאבק הגלובאלי נגד הפשיעה, וכבר הובהר בבית משפט זה כי במקרים מסוימים המחויבות הבינלאומית והצורך להגשימה יובילו להטיית האיזון שבין הזכות לחירות לבין ההגנה על שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי לטובת האחרונים."

17. במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב מספר פסקי דין אשר לטענתו, תומכים בבקשת המשיב לקבוע במקרה הנדון חלופת מעצר - אתייחס לפסיקה זו, אשר לעמדתי אינה דומה למקרה הנדון. בבש"פ 7241/19 **בעניין חלווני**, נקבע כי המשיבים חשודים בעבירות מרמה, הונאה והתחזות בהיקף רב ממדים, כאשר עבירות אלו ניתנות לביצוע מכל טלפון נייד או מחשב. כמו כן, הזיקה לישראל נמוכה. במקרה שלנו מדובר במשיב הנמצא תקופה קצרה בישראל (עד שנת 2019 עבד בבולגריה). המשיב אומנם שירת בצבא כטענת בא כוחו, אולם איננו יודעים בשלב זה האם שירת באופן מלא, ומכל מקום, הוא אינו דובר השפה העברית, אביו עימו התגורר, אינו אזרח ישראלי, ולא ידוע על קרובי משפחה נוספים המתגוררים בישראל. בית המשפט במקרה חלווני, קיבל את הערר וקבע כי קיימת הצדקה להאריך את מעצר המשיבים עד לתום תקופת הזמן הראשונית. בית המשפט הבהיר כי פתוחה הדרך בהמשך לפנות ולבחון מחדש את האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, לאחר הגשת תסקיר

שירות המבחן. בעניין זה אציין, את שהובהר לעיל, כי בשלב זה כלל אין אדם שיפקח על המשיב, מקום בו אביו אינו אזרח ישראלי ולא ניתן לאפשר היותו מפקח, אף בהינתן הפקדת סכומי כסף משמעותיים.

בש"פ 1084/20 אף הוא בעניין חלווני, הוגש לאחר הגשת עתירת להכריז על המשיבים ברי הסגרה, ולאחר שהמשיבים שהו משך תקופה במעצר. ההליך שם עוסק בתנאים מכח סעיף 5 לחוק ההסגרה. בית המשפט שיחרר רק בשלב זה את המשיבים לחלופת מעצר וזאת רק לאחר קבלת תסקיר.

בעמ"י 54844-07-20 הוחלט על שחרור בתנאים, וזאת בהינתן כי המשיבים עצורים מזה למעלה מ- 3 שבועות ואנו נתונים בתקופה מדאיגה בה מתפשט נגיף הקורונה ויש ליתן לכך משקל במסגרת שיקולי הארכת מעצר. עוד הובהר, כי מוטב היה שהדיון בעניינם היה מתנהל לאחר הגשת עתירה להכריז עליהם ברי הסגרה ולאחר שהיו מוגשים בעניינם תסקירי שירות מבחן, אלא שבשל שביתת העובדים הסוציאליים, אין צפי לתסקיר כאמור. שונה מקרה זה מהמקרה הנדון, בו מדובר על הארכת מעצר ראשונה וכאשר שיקולי התפשטות הנגיף אינם קיימים באופן בו היו קיימים באותה העת. אציין, כי על החלטה זו הוגש בש"פ לבית המשפט העליון, אשר ציין בהחלטתו מיום 27.7.20 כי יש טעם בנימוקי היועץ המשפטי לממשלה וכי "**אין זה מן הנמנע כי בערכאה ראשונה נכון היה לקבל את עמדתו, אולי גם בערר בערכאת הערעור**", אולם כאשר מדובר בבקשת רשות ערר ובערכאה שלישית, המצב שונה. באותו מקרה המדינה חזרה בה מבקשת רשות הערעור.

18. אשר על כן, ולאור המפורט לעיל, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד ליום 30.5.21.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"א, 15 מאי 2021, בהעדר הצדדים.